

centrationer osv. Det, vi rent faktisk arbejder på i boligbevægelsen, er jo at sikre, at indflydelsen altid bliver lagt ud til beboermøderne og til afdelingsbestyrelserne, for på den måde at skabe et mere og mere udbygget beboerdemokrati. Det gøres ikke fra den ene dag til den anden, men ved et grundigt og omhyggeligt stykke arbejde, hvor vi diskuterer de konkrete ting igennem i den proces, som nu skal i gang i det næste halve år – og det kan ikke nytte at kaste selskaberne ud i kaos ved bare at opløse dem, således som fru Kirsten Jacobsen vist nærmest har foreslået.

Vi er glade for de ting, som står i betænkningen fra flertallets side, og vi må altså blankt afvise de ændringsforslag, som er stillet af de borgerlige.

Jeg vil meget indtrængende opfordre Venstres og De Konservatives ordførere til at gøre endnu et forsøg på at besvare de spørgsmål, vi har stillet. Jeg synes ærlig talt, det er vigtigt, og at det må være overordentlig interessant at vide for de mennesker, som følger denne debat – ikke mindst mange af de mennesker, som er medlemmer af Venstre og De Konservative, og som rundt omkring i landet også deltager i dette arbejde ude i boligselskaberne – hvordan Venstre og De Konservative har tænkt sig, at der ikke skal slås noget i stykker, som fungerer godt.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg betragter det som en fortalelse, at hr. Keld Albrechtsen sagde, at ændringsforslagene fra Fremskridtspartiet og Venstre og De Konservative gik ud på at opløse selskaberne. Det tror jeg selv hr. Keld Albrechtsen vil vide ikke er det, ændringsforslagene går ud på.

Men jeg vil gerne anholde hr. Keld Albrechtsen, hr. Villy Søvnald og fru Sonja Mikkelsen for gang på gang på talerstolen, også under førstebehandlingen, at sige, at hvis man ikke lever med i eller er en del af boligbevægelsen, kan de da godt forstå at man slet ikke kan forholde sig til det. Jamen hvordan i alverden skulle Folketinget kunne vedtage love om alverdens ting i samfundet, hvis det var en forudsætning, at man var ekspert eller levede med i den ene eller den anden bevægelse? Jeg går ud fra, at alle de ordførere, jeg her har omtalt, er med til at vedtage love, hvor de ikke er en integreret del af det, de lovgiver om.

Når man siger, at man vil styrke det kommunale tilsyn, synes jeg næsten, det er grinagtigt.

Når man eksempelvis kan påvise, at i Kolding Kommune er borgmesteren formand for den lokale afdeling af Lejerbo, at den tidligere viceborgmester sidder i AKB's bestyrelse, og at andre byrådsmedlemmer sidder i andre selskabers bestyrelser, hvad er det så for et tilsyn, og hvordan kan man regne med, at det er et tilsyn, som vil holde et vågent øje med, at disse selskaber overholder loven? Det er jo også det, der har været problemet indtil nu: at tilsynsmyndighederne har fungeret som gummistempeler.

Jeg tror faktisk, hr. Keld Albrechtsen har ret på ét punkt, nemlig at hvis man styrkede de sidende bestyrelser og gav dem noget bedre indsigt, kunne det være, at de kunne stå imod de magtkoncentrationer, der findes i direktionerne – for det er nok som i kreditforeningerne: at det er direktionerne, der styrer bestyrelserne.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Fru Kirsten Jacobsen ankede i sit sidste indlæg over, at nogle af os synes, det er en vigtig forudsætning at vide noget om det, som man udtaler sig om og lovgiver om. Jeg forstår godt, at et folketingsarbejde nødvendigvis må være sådan, at man udtaler sig om meget, og at det dybe kendskab vil være varierende fra sag til sag; men jeg synes alligevel, det er en fordel at have indsigt i de ting, som man både udtaler sig om og lovgiver om, og jeg synes, det er et fortegnet billede, fru Kirsten Jacobsen hele tiden tegner: at boligbevægelsen er totalt gennemsyret af pamperi fra a til z, og at der er et kolossalt svælg mellem ledelsen i boligselskaberne og de menige.

Det har vi haft eksempler på, ja, og det har vi taget fat på, ja, og det er derfor, vi laver dette stykke lovgivning, ja! Men at udlægge det, som om det er det almene billede rundt omkring, synes jeg er et forrygende tegn på manglende kendskab til virkeligheden. Virkeligheden er jo, at i en række boligselskaber fungerer beboerdemokratiet under svære vilkår, fordi de sociale forhold, der er i disse boligselskaber, gør boligdemokratiet sværere, end dengang der boede mange stærke lejere i boligselskaberne.

Det, jeg egentlig bare vil bede fru Kirsten Jacobsen om – hvis det er muligt – er at differentiere på den måde, at de steder, hvor man ser at der er problemer, tager man fat, og så i øvrigt acceptere, at en række steder fungerer det almennyttige boligområde fint og løser den opgave, det skal.